

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024**

**ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΛΑΤΙΝΙΚΑ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.1 Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πολύ αριστοκρατικού γένους αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Κάποιοι επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες είχαν ακολουθήσει αυτόν. Ο Κατιλίνας διώχθηκε από τον Κικέρωνα από την πόλη. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε με σκληρότητα και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην ομολογήσει.

B.1

1.β

2.α

3.β

4.γ

5.γ

B.2 rem, socii, strangulati sunt, confirmaverunt, regie

Γ.1

nobilissima genera

clariores - clarissimi

cuiusdam

viros
urbium
carcer
spe
sententiam
multum-plus-plurimum
earum
coniuratio

Γ.2.α

pervenire, videre, fateri

Γ.2.β

coniurem
consequuntur
expellebas
deprehendendi
aluissemus
nascituram
dic
intellectu
esse

Δ.1.α

ingenii: γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe: εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός της απομάκρυνσης από τόπο στο expulsus est

eius: γενική κτητική στο socii (κτήση χωρίς αυτοπάθεια)

non credendo: απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου του τρόπου στο confirmaverunt

factum esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα dicerent

Δ.1.β

Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική-συμπερασματική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο fore με όρο αναφοράς το δεύτερο *neminem*. Εκφέρεται με υποτακτική δυνητική γιατί το συμπέρασμα στη λατινική θεωρείται υποκειμενική πράξη ή κατάσταση χρόνου Ενεστώτα γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*intellego-fore*). Παρατηρείται ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, καθώς το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα).

Δ.2.α

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum [...] proelio victum interfecit.

Δ.2.β

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει το χρόνο (το Marco Tullio Cicerone et Gaius Antonio είναι το υποκείμενο και το *consulibus* λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στο υποκείμενο).

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent

Επιμέλεια Θεμάτων:

Μαριλένα Κοτόρτση

Φιλολόγος, Φροντιστήριο «Κύκλος», Γάζι